

Arrest

nr. 192 400 van 21 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 20 september 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 15 september 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mieke VAN DEN BROECK loco advocaat Robin BRONLET en van advocaat Thomas SCHREURS, die loco advocaat Edda Matterne verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 4 februari 2011 een eerste asielaanvraag in.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde voormelde beslissing in het arrest nr. 75450 van 20 februari 2012.

1.3. Verzoeker kreeg het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinquies*) op 5 maart 2012.

1.4. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam verzoekers tweede asielaanvraag niet in overweging op 11 juli 2014. Verzoeker kreeg vervolgens het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinquies*) van 22 juli 2014.

1.5. De door verzoeker ingediende verblijfsaanvraag van 28 februari 2015 op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet werd op 26 november 2015 onontvankelijk verklaard.

1.6. Verzoeker werd op 10 maart 2017 uitgenodigd om zijn derde asielaanvraag te laten registreren, maar gelet op zijn afwezigheid werd de afstand van de asielaanvraag vastgesteld.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 15 september 2017 ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Dit is de bestreden beslissing.

1.8. Verzoeker diende op 18 september 2017 een derde asielaanvraag in.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt in haar verweernota een exceptie van onontvankelijkheid op aangezien verzoeker een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend en derhalve geen belang heeft bij onderhavige procedure.

De Raad dient te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient te worden voldaan bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. Weymeersch, "Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel." in G. Debersaques, M. Van Damme, S. De Clercq en G. Laenen (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161).

Ter terechtzitting is gebleken dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog geen standpunt heeft ingenomen inzake de derde asielaanvraag van verzoeker. Zolang de asielaanvraag van verzoeker in behandeling is kan de *in casu* bestreden beslissing niet worden uitgevoerd. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 41 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU) weliswaar bepaalt dat de lidstaten bij een herhaalde asielaanvraag een uitzondering kunnen maken "*op het recht om op het grondgebied te blijven*" – waarbij moet worden geduid dat ook de transitzone deel is van het Belgisch grondgebied –, doch dat in de Belgische wetgeving actueel geen bepaling is opgenomen waarin wordt gesteld dat een herhaalde asielaanvraag geen schorsende werking heeft. De in de richtlijn 2013/32/EU bepaalde regel dat een asielaanvraag een verwijderingsmaatregel schorst geldt immers onverkort. Verzoeker beperkt zich ter terechtzitting tot algemene en hypothetische beweringen als zou blijken dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers asielaanvraag zou afwijzen, doch kan niet concreet duiden waaruit blijkt dat hij nog belang zou hebben

bij de schorsing van de bestreden beslissing. De Raad kan echter niet vooruitlopen op de beslissing die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zal worden genomen.

Aangezien de uitvoering van de bestreden beslissing actueel reeds is geschorst blijkt niet welk belang verzoeker heeft bij zijn vordering om deze beslissing te schorsen.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. H. VAN GOETHEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

C. DIGNEF